

legemlige Opdragelses Fremme — til Gymnastiksales Bygning og Indretning, til Systemets Udvikling og Læreruddannelse), saa maa vi, der ogsaa ere Lærere i andre Fag, allerærbødigst formene, at vore Fags Anseelse indenfor Skolerne vil forrykkes i en, ogsaa for Skolerne og Undervisningen, uheldig Retning, hvis en eventuel ny Lønningslov for Adjunkterne atter uddyber det Skel, som det høje Lønningsudvalg i 1902 selv snævrede ind (se Lovforslag Nr. 3 — Folketinget 1901—02 — Blad Nr. 5).

Man erindre ogsaa den uhyre Stimulans, der ydes de aandelige Fag i Statskolerne ved Stipendier, Beneficier, Præmier, Legater, Regens- og Kollegiefripladser, ja mange forskelligartede Understøttelser, alt uden at der paa nogen som helst Maade ydes noget af denne Art til den legemlige Opdragelses Fremme, og dog skulle vi ifølge givne Bestemmelser sørge for, at vort Fag jævntiltes de aandelige.

Vort Fag — vore Fag — er lige saa trættende og opslidende som de andre Læreres Fag, og det synes os klart, at vor hele Stilling i højeste Grad vil vanskeliggøres, hvis vi økonomisk og socialt sættes i en meget lavere Stilling end de andre Lærere. Sker dette, da synes det os at være i Modstrid med, hvad der fra Regeringens og Rigsdagens Side gøres for at jævntilte den legemlige Opdragelse med de andre Skolefag.

Maatte det nu ogsaa tale til vor Gunst, at vi beredvillig ville lægge 4 Aar til for at naa højeste Løn 3,780 Kr.*), og maa vi endvidere tillade os at fremhæve, at den nævnte Slutløn netop angiver det Skel, som det høje Lønningsudvalg selv satte i 1902.

Adjunkterne andrager om 4,200 Kr. = 175 Kr. aarlig pr. ugentlig Time,

Gymnastiklærerne — — 3,780 — = 140 — — — — —

hvoraf følger 175 — 140 — 100 = 30 pCt. — altsaa det samme Forhold som nu.

I Københavns Kommune have Gymnastiklærerne siden 1899 været lønnede med 3,000 Kr., paa Frederiksberg i de senere Aar med over 3,000 Kr. — lig alle de andre Lærere, efter Principet: intet Skel imellem Lærere, lige Løn for lige Arbejde.

I disse Kommuner er en Lønforbedring nær forestaaende, og hvis vi ikke opnaa 3,700 Kr., da ville vi i Statsskolerne inden ret længe staa lavere lønnede end disse Lærere, medens vor Løn efter Principet om Ensartethed vel rettest bør staa i Forhold til de Adjunkter, vi skulle arbejde sammen med.

Af denne Grund formene vi ærbødigst, at det er uheldigt, hvis Gymnastiklærerne nu sættes paa 3,000 Kr., en Løn, som de nævnte Kommuner nu forlade, og som for vort Vedkommende, hvad før er udviklet, ikke staa i Forhold til Adjunkternes Lønning — de Lærere, som vi gøre vor Gerning sammen med, og som vi iøvrigt dele Livsvilkaar med.

Af den i Forslaget anførte Merindtægt maa ca. 7,000 Kr. falde paa Gymnastiklærerne, og dette Beløb vil dække Halvdelen af Udgiften ved at forhøje vor Lønning til 3,780 Kr., saaledes at Statskassens virkelige Udgift bliver ca. 7,500 Kr.

Ud fra ovenstaaende Betragtninger over vort Hovedfag og vor hele Stilling som Lærere tillade vi os allerærbødigst at nære det Haab, at det høje Lønningsudvalg vil tilstaa os den samme procentvise Forhøjelse i Lønning, som det vil yde de Lærere, som vi under alle Forhold skulle arbejde sammen med.

Allerærbødigst

Paa Gymnastiklærernes Vegne:

Rasmussen,
Metropolitanskolen.

Kjølner,
Frederiksborg Statsskole.

*) 3,780 svarer til Adjunkternes Andragende om 4,200; da der nu foreslaas 4,000 for Adjunkterne, bliver det kun 3,600 for os.